

uitspraak

Uitspraak d.d. 6 november 2019 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 3848

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. M. Bijleveld en mr. H.D. Coumou,

tegen

[verweerster],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERSTER,
advocaat: mr. H. Yilmaz-Altindag.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 3 oktober 2017 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken (hierna: STB). Deze melding heeft betrekking op verweerster, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Op 8 januari 2019 is verweerster telefonisch door klager gehoord. Bij brief van 8 februari 2019 heeft klager aan verweerster kenbaar gemaakt dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is bij brief van 14 februari 2019 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. Bij brief van 4 maart 2019 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerster gezonden en is verweerster opgeroepen voor de zitting van 17 april 2019. Op verzoek van verweerster is de behandeling van de klacht verplaatst, en wel naar de zitting van 25 september 2019, voor welke zitting verweerster en haar advocaat zijn opgeroepen bij brief van 16 juli 2019. Ook klager is opgeroepen voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 25 september 2019 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerster is eveneens verschenen, bijgestaan door haar advocaat.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd. Door en namens verweerster is mondeling verweer gevoerd.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerster was vanaf 1 januari 2005 werkzaam voor de bank. Ten tijde van de hieronder beschreven gebeurtenissen was zij werkzaam als adviseur particulier.

2.2. Verweerster heeft op 5 juli 2016 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.

2.3. Verweerster was op 18 april 2017 werkzaam in het bankkantoor [locatie]. Die dag ontving de leidinggevende van verweerster in een Whatsapp-groep waarvan circa tachtig winkeliers in [locatie] deel uitmaken, een *still* van camerabeelden uit een kledingwinkel in [locatie], met daarbij de tekst: “Dief in het dorp let allemaal op”. De leidinggevende herkende op de *still* verweerster, waarna hij contact heeft opgenomen met de winkeleigenaar en heeft gezegd dat het mogelijk ging om een medewerkster van de bank. Op 25 april 2017 zijn de camerabeelden door de winkeleigenaar aan de leidinggevende verstrekt.

2.4. Verweerster was op 18 april 2017 in haar pauze tussen 14.20 uur en 14.55 uur in de winkel. Verweerster heeft zichzelf op de camerabeelden herkend. In een beschrijving van de camerabeelden door een gespecialiseerd onderzoeksbureau is vermeld dat zichtbaar is dat verweerster drie kledingstukken in haar tas stopt. Volgens de winkeleigenaar heeft verweerster niet afgerekend bij de kassa. Ongeveer 45 minuten nadat verweerster de winkel had verlaten zijn in de winkel drie losse beveiligingstags, die volgens de winkeleigenaar op kledingstukken worden bevestigd, aangetroffen in een jaszak van een kledingstuk dat in de winkel hing.

2.5. De winkeleigenaar heeft aangifte van diefstal gedaan bij de politie. De kledingwinkel is een klant van [bank].

2.6. Verweerster is naar aanleiding van bovenstaande op staande voet ontslagen. Een verzoek van verweerster tot vernietiging van dit ontslag op staande voet is door de kantonrechter afgewezen.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1. De klacht houdt in dat verweerster heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 4, 6 en 7 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Volgens klager staat vast dat verweerster de diefstal heeft gepleegd, en is deze gedraging in strijd met de bankierseed. Daarnaast heeft verweerster zich niet open en toetsbaar opgesteld door te ontkennen dat zij de kleding heeft gestolen, en ook dit is in strijd met de bankierseed. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerster een beroepsverbod voor een periode van drie maanden op te leggen.

3.2. Door en namens verweerster is betwist dat de winkeldiefstal door verweerster is gepleegd. Niet vaststaat dat verweerster kledingstukken in haar tas heeft gedaan. Bovendien heeft de vermeende diefstal plaatsgevonden in de privésfeer, waardoor geen bancaire gedragsregel is geschonden en daar dus ook geen gevolg aan kan worden verbonden.

4. De gronden van de uitspraak

Ontvankelijkheid van klager

4.1. De tuchtcommissie dient een oordeel te geven over de vraag of de aan verweerster verweten gedragingen onder het bereik van het bancaire tuchtrecht vallen. Daarbij geldt als uitgangspunt dat gedragingen die zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend voordoen in de privé sfeer van de beëdigde in beginsel niet getoetst worden aan de aan de bankierseed verbonden gedragsregels.

4.2. Klager heeft er in het klachtrapport op gewezen dat de betreffende kledingwinkel klant is bij de bank, dat bij de winkeleigenaar bekend is geworden dat verweerster werkzaam is bij de bank, en dat de leidinggevende van verweerster van de winkeldiefstal op de hoogte is geraakt. Dit zijn naar het oordeel van de tuchtcommissie omstandigheden die niet voldoende zwaarwegend zijn om aan te nemen dat de gedragingen zich hebben voorgedaan binnen het bereik van de door verweerster afgelegde bankierseed. De gedraging van verweerster, voor zover het de diefstal betreft, vond plaats buiten haar functie als bankmedewerkster, buiten het gebouw van de bank en terwijl zij pauze had. Aan het enkele feit dat de kledingwinkel klant is van de bank komt, gelet op het grote aantal klanten dat de bank heeft, onvoldoende betekenis toe.

4.3. Klager heeft ter zitting aangevoerd dat het handelen van verweerster het vertrouwen van de samenleving in het bankwezen schaadt, omdat klanten verwachten dat bankmedewerkers op financieel vlak integer handelen. Naar het oordeel van de tuchtcommissie geeft een bankmedewerker die zich in privétijd schuldig maakt aan winkeldiefstal er blijk van geen respect te hebben voor eigendom van goederen van anderen. De omstandigheden waaronder de diefstal is gepleegd staan echter in een te ver verwijderd verband met de taakuitoefening van verweerster om aan te nemen dat er voldoende raakvlakken zijn met haar functie als bankmedewerkster. Het handelen van verweerster kan daarom niet onder het bancaire tuchtrecht worden beoordeeld.

4.4. Gelet daarop, kan evenmin onder het bancaire tuchtrecht van verweerster worden geëist dat zij openheid van zaken gaf tegenover de bank of de tuchtcommissie over haar betrokkenheid bij de diefstal, zou zij die inderdaad gepleegd hebben.

4.5. Het voorgaande brengt mee dat klager niet kan worden ontvangen in zijn klacht tegen verweerster.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie verklaart klager **niet-ontvankelijk** in zijn klacht.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, prof. dr. A.J.C.C.M. Loonen en M.W. Scholten, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

voorzitter

secretaris

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 6 november 2019.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweester en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.